

Στην υπόθεση 69/83,

CHARLES LUX, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με βαθμό A 5, εκπροσωπούμενος από τον Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων την κατοικία του, 17, rue Bertholet, Λουξεμβούργο,

προσφεύγων,

κατά

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενου από τον Francesco de Filippis, επικουρούμενο από τη Lucette Defalque, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα του, 29, rue Aldringen,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 24ης Μαρτίου 1983, με την οποία τροποποιείται η κατανομή των θέσεων μεταξύ του τομέα «προεδρία» και του τομέα «προσωπικό και λειτουργία», καθώς και της απόφασης του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 14ης Απριλίου 1983, με την οποία ο προσφεύγων τοποθετείται στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία»,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους K. Bahlmann, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και O. Due, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοίκησης

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, τα αιτήματα, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά

Αφού περάτωσε τις νομικές του σπουδές στο Λουξεμβούργο, στο Aix-en-Provence και στο Παρίσι, ο προσφεύγων ορκίστηκε στις 4 Ιουνίου 1969 δικηγόρος Λουξεμβούργου. Παράλληλα με την άσκηση της δικηγορίας πραγματοποίησε περίοδο δοκιμασίας ως συμβολαιογράφος επίσης στο Λουξεμβούργο και εργάστηκε στο πλαίσιο της συνδιάσκεψης για την προσχώρηση των νέων κρατών μελών στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Στις 25 Ιουνίου 1973 διορίστηκε ως υπάλληλος στη νομική υπηρεσία της Επιτροπής, στην οποία άσκησε τα καθήκοντα του υπαλλήλου διοίκησης μέχρι την 1η Αυγούστου 1978, ημερομηνία κατά την οποία διορίστηκε σε θέση υπαλλήλου διοίκησης στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Αρχικά, από τη θέση αυτή άσκησε ταυτόχρονα διοικητικές δραστηριότητες και δραστηριότητες ελέγχου. Διορίστηκε κύριος υπάλληλος διοίκησης στη νομική υπηρεσία από 20 Ιανουαρίου 1980.

Από τις 15 Ιανουαρίου 1981 η νομική υπηρεσία μεταφέρθηκε στον τομέα «προεδρία», στον οποίο εξακολουθεί να υπάγεται μέχρι και σήμερα.

Στις 24 Μαρτίου 1983, το Ελεγκτικό Συνέδριο αποφάσισε να επιφέρει τροποποιήσεις στην κατανομή των θέσεων του προ-

υπολογισμού μεταξύ του τομέα «προεδρία» και του τομέα «προσωπικό και λειτουργία». Κατ' εφαρμογή της απόφασης αυτής, μετέφερε θέση νομικού, κύριου υπαλλήλου διοίκησης του τομέα «προεδρία» στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία». Με απόφαση της 14ης Απριλίου 1983, ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου μετέφερε από τις 15 Απριλίου 1983 τον ενδιαφερόμενο από τη θέση του στον τομέα «προεδρία» στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία».

II — Έγγραφη διαδικασία

Στις 26 Απριλίου 1983 ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δηλαδή στον πρόεδρό του. Ταυτόχρονα κατέθεσε προσφυγή στη γραμματεία του Δικαστηρίου, συνοδευόμενη από αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων· αμφότερες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 28 Απριλίου 1983.

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος απέρριψε την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων για το λόγο κυρίως ότι ο προσφεύγων δεν απέδειξε το επείγον της αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων που είχαν ληφθεί· κατοπιν αυτού ακολούθησε η διαδικασία επί της ουσίας.

Η έγγραφη διαδικασία εξελίχθηκε κανονικά.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετ' ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Κάλεσε πάντως το καθού να προσκομίσει κατά τη συζήτηση το πρακτικό της συνεδρίασης που συγκλήθηκε την Πέμπτη 24 Μαρτίου 1983 στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ή τουλάχιστον επικυρωμένο απόσπασμα των συζητήσεων αυτών σχετικά με την κατανομή των θέσεων μεταξύ του τομέα «προεδρία» και του τομέα «προσωπικό και λειτουργία» και ιδίως με τη μεταφορά θέσης νομικού, κύριου υπαλλήλου διοίκησης του τομέα «προεδρία» στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία». Το Δικαστήριο κάλεσε επίσης το καθού να προβεί σε περιγραφή των καθηκόντων του προσφεύγοντος πριν και μετά την τροποποίηση της θέσης του καθώς και τον καθηκόντων του Marty-Gauquié, από τις 14 Απριλίου 1983.

Κάλεσε επίσης τους Stoll, γενικό γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, και Gerald Coget, προϊστάμενο του τμήματος «δαπάνες προσωπικού» να παραστούν στη συνεδρίαση, προκειμένου να απαντήσουν σε ερωτήσεις που το Δικαστήριο θα έκρινε ενδεχομένως σκόπιμο να υποβάλει.

III — Αιτήματα των διαδίκων

Ο *προσφεύγων* ζητεί από το Δικαστήριο:

«Α — Ως κύριο αίτημα:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή και βάσιμη·
- 2) συνεπώς,
 - α) να ακυρώσει την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 24ης Μαρτίου 1983, με την οποία επέρχεται τροποποίηση στην κατανομή των θέσεων μεταξύ του τομέα «προεδρία» και του τομέα «προσωπικό και λειτουργία» και μεταφέρεται ιδίως θέση νομικού, κύριου υπαλλήλου διοίκησης, από τον τομέα «προεδρία» στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία»,
 - β) να ακυρώσει την απόφαση του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 14ης Απριλίου

1983, με την οποία ο προσφεύγων αλλάζει θέση υπηρεσίας και τοποθετείται σε νέα θέση στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία»,

- γ) να ακυρώσει την απόφαση με την οποία απορρίπτεται η σχετική ένστασή του της 27ης Απριλίου 1983, και
- δ) να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα·

B — Επικουρικώς:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή·
- 2) προτού αποφανθεί επί της ουσίας, να διατάξει, στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων, την προσκόμιση των εγγράφων που αναφέρονται στο δικόγραφο της προσφυγής και την ακρόαση του Jean-Aimé Stoll, επί των σημείων που αναφέρονται στην προσφυγή, καθώς και των Albert Leicht και Gérald Coget.»

Το *καθού* ζητεί από το Δικαστήριο:

«— να αναγνωρίσει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη και αβάσιμη·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που συνεπάγεται η δίκη που αφορά την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.»

IV — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων κατά την έγγραφη διαδικασία

Ο προσφεύγων προέβαλε πέντε λόγους που πρέπει να εξεταστούν παρακάτω:

Πρώτος λόγος:

Παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, εδάφιο 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και του άρθρου 7 του εσωτερικού

κανονισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου· αναρμοδιότητα και μη τήρηση των κανόνων και γενικών αρχών του δικαίου, ιδίως της αρχής «*prætere legem quam ipse fecisti*» και της αρχής σύμφωνα με την οποία «δεν είναι δυνατή η ανάκληση πλεονεκτημάτων που έχει ήδη χορηγηθεί»

Ο *προσφεύγων* υποστηρίζει ότι σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, όπου τη θέση κατέχει μόνιμος υπάλληλος, από το σύνολο των προαναφερθεισών διατάξεων προκύπτει ότι αρμόδιο να επιφέρει τροποποιήσεις στην κατανομή των θέσεων μεταξύ τομέων δεν είναι το Ελεγκτικό Συνέδριο ως συλλογικό όργανο αλλά ο πρόεδρος του, ενεργώντας ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (εφεξής ΑΔΑ). Η επίδικη μεταφερόμενη θέση συνιστά κατ' ουσία θέση που κατέχει μόνιμος υπάλληλος, δεδομένου ότι δεν υφίσταται παρά μία μόνο θέση νομικού, κύριου υπαλλήλου διοίκησης, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αυτή δηλαδή του προσφεύγοντος. Κατά τον προσφεύγοντα, πριν από την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εκείνος που αποφασίζει για την τροποποίηση της θέσης και του κατόχου της, δηλαδή την ανατοποθέτηση ενός υπαλλήλου με τη θέση του, είναι πάντοτε ο πρόεδρος. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Ελεγκτικό Συνέδριο υποστηρίζει εσφαλμένα ότι προηγήθηκε η τροποποίηση της κατανομής των θέσεων του προϋπολογισμού μεταξύ δύο τομέων και ακολούθησε η απόφαση για ανατοποθέτηση του προσφεύγοντος. Εξάλλου, οι δύο ισχυρισμοί του καθού ότι πρόκειται για μεταφορά θέσεων του προϋπολογισμού και ότι η μεταφερόμενη θέση είναι η μόνη που αντιστοιχεί στην ειδικότητα και στο επίπεδο των προσόντων του προσφεύγοντος είναι αντιφατικοί.

Το *καθού* υποστηρίζει αντίθετα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 του εσωτερικού κανονισμού του, το Ελεγκτικό Συνέδριο «αποφασίζει όσον αφορά τη διάρθρωση των υπηρεσιών του. Κατανέμει τις θέσεις μεταξύ των τομέων». Επομένως, η από-

φαση της 24ης Μαρτίου 1983 περί μεταφοράς θέσεως κύριου υπαλλήλου που προβλέπει ο προϋπολογισμός από έναν τομέα σε άλλο υπάγεται στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενώ η απόφαση της 14ης Απριλίου 1983, με την οποία ο προσφεύγων τοποθετείται στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία» υπάγεται στην αρμοδιότητα του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενεργούντος ως ΑΔΑ.

Ο πρώτος αυτός λόγος δεν μπορεί να εξηγηθεί παρά μόνο από το ότι ο προσφεύγων συγχέει τις έννοιες «κατανομή των θέσεων του προϋπολογισμού» και «τοποθέτηση των υπαλλήλων». Κατά το καθού, η σύγχυση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι σε άλλα όργανα η ΑΔΑ είναι αρμόδια συγχρόνως για την κατανομή των θέσεων του προϋπολογισμού και για την τροποποίηση τοποθετήσεων. Τέλος, απορρίπτει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος, σύμφωνα με τον οποίο, όλες οι πριν από την επίδικη υπηρεσιακές τροποποιήσεις έγιναν από τον πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υποστηρίζοντας ότι οι περιλαμβανόμενες σε παράρτημα της προσφυγής περιπτώσεις αφορούν τροποποιήσεις που συνδέονται με τοποθετήσεις οι οποίες αποφασίστηκαν στο πλαίσιο της πολιτικής ως προς την ευχέρεια μετακινήσεως του προσωπικού και αφορούν υπαλλήλους με τον ίδιο βαθμό μεταξύ τομέων οι οποίοι επίσης περιλαμβάνουν αντίστοιχες θέσεις του προϋπολογισμού, γεγονός που δεν συντρέχει στην παρούσα υπόθεση.

Δεύτερος λόγος:

Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και μη τήρηση των ουσιαστών τύπων

Ο *προσφεύγων* υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση, η οποία τον βλάπτει, πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Αλλ' η απόφαση του

Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 24ης Μαρτίου 1983, δεν είναι αιτιολογημένη για τον απλούστατο λόγο ότι δεν του κοινοποιήθηκε και περιήλθε σε γνώση του μόνο από τη σχετική αναφορά που γίνεται στην απόφαση του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 14ης Απριλίου 1983. Η τελευταία δεν είναι επαρκώς κατά νόμο αιτιολογημένη, επειδή δεν αναφέρει τους λόγους οι οποίοι για το συμφέρον της υπηρεσίας δικαιολογούν την τοποθέτηση της θέσης υπηρεσίας του προσφεύγοντος. Κατά μείζονα λόγο στην παρούσα υπόθεση επιβάλλεται λόγω των περιστάσεων αιτιολόγηση, εφόσον η θέση του προσφεύγοντος συνδέεται με αρμοδιότητες που δεν αντιστοιχούν στη φύση των καθηκόντων για τομέα ελέγχου, στον οποίο πάντως μετακινήθηκε, παρά το ότι είναι φυσικό να μην μπορεί να καταλάβει θέση του βαθμού Α5/4 στον τομέα αυτό, εφόσον δεν διαθέτει πείρα έξι ετών σε δραστηριότητες που αφορούν εργασίες ελέγχου.

Κατά τον προσφεύγοντα, το καθού υποστηρίζει εσφαλμένα ότι η απόφαση της 24ης Μαρτίου 1983 αποτελεί γενική απόφαση, επειδή, αφενός, ο γραμματέας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ενημέρωσε προσωπικά, ύστερα από ρητή εντολή του προέδρου, τον προσφεύγοντα για την εν λόγω απόφαση και, αφετέρου, επειδή, αν η άποψη του καθού ήταν ορθή, τότε όλες οι αποφάσεις για ανατοποθέτηση μαζί με τη θέση θα ήταν γενικής εφαρμογής και κατά συνέπεια δεν θα έπρεπε να κοινοποιηθούν εγγράφως στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο. Όσον αφορά το επιχείρημα, σύμφωνα με το οποίο την απόφαση του προέδρου αιτιολογούσε επαρκώς το συμφέρον της υπηρεσίας, καθώς και εκείνο του προσφεύγοντος σε σχέση με την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 24ης Μαρτίου 1983, ο προσφεύγων θεωρεί ότι πρόκειται για «εκ των υστέρων» σκέψεις, που είναι αβάσιμες δεδομένου ότι δεν είχε ληφθεί υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας, γεγονός που ο

προσφεύγων προτίθεται να αποδείξει με τον τέταρτο λόγο του.

Το καθού υποστηρίζει, αφενός, ότι η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 24ης Μαρτίου 1983, αποτελούσε γενική οργανωτικού χαρακτήρα απόφαση που επιπλέον κοινοποιήθηκε προσωπικά στον προσφεύγοντα από τον γραμματέα του Συνεδρίου. Ως προς την απόφαση της ΑΔΑ, της 14ης Απριλίου 1983, που ασφαλώς αποτελεί ατομική απόφαση, αυτή δεν έπρεπε να είναι αιτιολογημένη παρά μόνο σε περίπτωση που θα έβλαπτε τον προσφεύγοντα, πράγμα που δεν συμβαίνει, κατά το καθού, στη συγκεκριμένη περίπτωση. Επιπλέον, την καθιστούν επαρκώς αιτιολογημένη το συμφέρον της υπηρεσίας, καθώς και το συμφέρον του προσφεύγοντος. Πράγματι, το συμφέρον της υπηρεσίας είναι προφανές, εφόσον η φύση των καθηκόντων ελέγχου του τομέα «προσωπικό και λειτουργία» δείχνει την ανάγκη να τοποθετηθεί ένας νομικός διοικητικός υπάλληλος, άλλωστε δε ελλείψει νομικού ο τρόπος με τον οποίο εκπληρώνονταν κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριών ετών τα καθήκοντα με τα οποία ήταν επιφορτισμένος ο εν λόγω τομέας δεν ήταν απόλυτα ικανοποιητικός. Αλλά και το συμφέρον του προσφεύγοντος είναι βέβαιο, τόσο σε σχέση με την ικανότητά του να ασκεί τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν — εφόσον ο ίδιος πάντοτε εμφανιζόταν και ως ειδικός σε θέματα ελέγχου της κανονικότητας και νομιμότητας των δαπανών προσωπικού και λειτουργίας, καθώς επίσης και στο δημοσιονομικό δίκαιο και το δίκαιο του προϋπολογισμού — όσο και σε σχέση με τις δυνατότητες προαγωγής που υφίστανται στον εν λόγω τομέα. Τέλος ο προσφεύγων παραβλέπει τη νομολογία του Δικαστηρίου στο θέμα της αιτιολόγησης, με την έννοια ότι το Δικαστήριο δέχθηκε ότι τηρείται το άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, όταν οι περιστάσεις και η αλληλουχία μέσα στις οποίες θεσπίστηκε η επίδικη πράξη επιτρέπουν

στον ενδιαφερόμενο να λάβει γνώση των βασικών στοιχείων που κατεύθυναν τη διοίκηση προς την απόφασή της, όπως συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση (βλέπε ιδίως τις αποφάσεις της 1. 6. 1983 στις υποθέσεις 36, 37 και 218/81, Seton, Συλλογή σ. 1789 και επ., και της 14. 7. 1983, στην υπόθεση 176/82, Nebe, Συλλογή σ. 2445 και επ.).

Τρίτος λόγος:

Παράβαση των άρθρων 4, 7 και 29 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, παράβαση των κανόνων και γενικών αρχών του δικαίου, ιδίως εκείνων που διέπουν την ανατοποθέτηση υπαλλήλου μαζί με τη θέση του, καθώς και εκείνων που αφορούν τη χρηστή διοίκηση και την εσωτερική συνοχή

Ο *προσφεύγων* επαναλαμβάνει ότι, επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται για ανατοποθέτηση μαζί με θέση, η ανατοποθέτηση αυτή είναι από νομική άποψη αδύνατη, δεδομένου ότι συνεπάγεται κατ' ανάγκη εν προκειμένω, και αντίθετα προς ό,τι συνιστά την ίδια την υπόσταση μιας ανατοποθέτησης μαζί με θέση, σημαντική μεταβολή των καθηκόντων στο βαθμό που ο προσφεύγων μετακινείται από διοικητικό τομέα σε τομέα ελέγχου. Επιπλέον, η παρούσα ανατοποθέτηση είναι από νομική άποψη αδύνατη και για τον πρόσθετο λόγο ότι δεν υφίσταται καθόλου περιγραφή των νέων καθηκόντων που πρόκειται να αναλάβει ο προσφεύγων και επειδή τα καθήκοντα αυτά είναι ακαθόριστα. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τους ισχυρισμούς του αποδεικνύουν πρώτον το γεγονός ότι ο Leicht, ο οποίος τότε διηύθυνε τον επίδικο τομέα ελέγχου, και ο Coget, ο νέος προϊστάμενος του τμήματος, του είχαν δηλώσει ότι είχαν ανάγκη ελεγκτού και όχι νομικού, δεύτερον ότι σε σύνολο έξι μηνών εργασίας στα νέα του καθήκοντα, οι τέσσερις μήνες παρήλθαν άπρακτοι, ο ένας ήταν μήνας αδειας και ένας μόνο μήνας πραγματικής

εργασίας, και τρίτον ότι ο προϊστάμενος τμήματος του γνωστοποίησε ότι δεν έβλεπε να εγγράφονται στο πρόγραμμα των προς διενέργεια ελέγχων κατά το 1984 νομικά ζητήματα και του ζήτησε να ανεύρει παρόμοια ζητήματα.

Τέλος, κατά τον προσφεύγοντα, πρόκειται για προσωρινή κατάσταση υπό την έννοια ότι του είναι δύσκολο να ασκεί υπό προθεσμία τα νομικής φύσης καθήκοντά του σε τομέα ελέγχου, αν ληφθεί υπόψη η μέθοδος εργασίας γνωστή ως μέθοδος στηριζόμενη στην ανάλυση συστήματος, όπως ισχύει στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Επομένως, το καθού ευρίσκεται προ διλήμματος. Πράγματι, είτε αναθέτει στον προσφεύγοντα καθήκοντα ελέγχου, οπότε συντρέχει περίπτωση ουσιώδους μεταβολής των καθηκόντων του και η ανατοποθέτηση μαζί με τη θέση του είναι παράνομη, είτε του αναθέτει καθήκοντα νομικής φύσης, περίπτωση όπου ο προσφεύγων δεν είναι χρήσιμος εκεί όπου μετακινήθηκε, και έτσι τα καθήκοντά του δεν είναι καθορισμένα και η ανατοποθέτησή του παράνομη, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 9ης Ιουλίου 1981 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις 59 και 129/80, Turner, Συλλογή σ. 1883).

Το *καθού* υποστηρίζει ότι «η ανατοποθέτηση μαζί με τη θέση του προσφεύγοντος δεν συνεπήχη ουσιώδη μεταβολή των καθηκόντων του», δεδομένου ότι θα εξακολουθεί να ασκεί τα νομικής φύσεως καθήκοντά του, αλλά τη φορά αυτή στο πλαίσιο ομάδας ελέγχου. Επ' αυτού, υπενθυμίζει ότι ο προσφεύγων υπό την ιδιότητά του ως διοικητικού υπαλλήλου στον τομέα ελέγχου του Leicht, ήδη από το 1978 ασχολούνταν, τουλάχιστον μερικά, με τον τομέα ελέγχου. Επίσης, επειδή δεν στηρίζεται σε καθαρά διοικητικούς λόγους, η ανατοποθέτηση του προσφεύγοντος είναι έγκυρη για τον επιπλέον λόγο ότι τα καθήκοντα που του ανατίθενται δεν είναι προφανώς ασυμβίβαστα με την επαγγελματική του κατάρτιση και την προγενέστερη υπηρε-

σιακή του κατάσταση, και επομένως η απόφαση στην υπόθεση Turner δεν εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση. Το καθού υπενθυμίζει επίσης σχετικά ότι η εκτίμηση των ικανοτήτων ενός υπαλλήλου υπάγεται στην αρμοδιότητα της διοίκησης.

Επιπλέον, τα καθήκοντα που του ανατίθενται στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία» δεν είναι ακαθόριστα. Αντίθετα, ο τομέας αυτός έχει ανάγκη συγκεκριμένα ενός νομικού, το δε γεγονός ότι δεν γίνεται περιγραφή των καθηκόντων δεν έχει σημασία, εφόσον καμία θέση στο Ελεγκτικό Συνέδριο δεν συνοδεύεται από παρόμοια περιγραφή λόγω του ότι για την αναγκαία προσαρμογή στην εξέλιξη το ελέγχου τα καθήκοντα αυτά είναι στερεότυπα. Άλλωστε, τα κοινοτικά όργανα δεν υπέχουν καμία έννομη υποχρέωση περιγραφής των καθηκόντων του προσωπικού με τη μορφή οργανογράμματος, η μόνη τους υποχρέωση συνίσταται στον καταμερισμό των θέσεων που προβλέπει ο προϋπολογισμός.

Όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος, σύμφωνα με το οποίο δεν μπορεί να καταλάβει θέση κύριου υπαλλήλου διοικήσεως σε τομέα ελέγχου με το αιτιολογικό ότι δεν έχει έξι χρόνια προϋπηρεσία στον τομέα αυτό, το καθού υποστηρίζει ότι το επιχείρημα στηρίζεται σε προκήρυξη διαγωνισμού, η οποία δεν μπορεί να συνιστά περιγραφή των καθηκόντων μιας σταδιοδρομίας.

Όσον αφορά τέλος τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος για την ακαθόριστη φύση της εργασίας του την οποία προβάλλει το καθού θεωρεί ότι ο προσφεύγων αγνοεί σοβαρά ορισμένα καθήκοντα και υποχρεώσεις που φέρει και εκπλησσεται από το γεγονός ότι, παραβλέποντας τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων καυχάται για την ελάχιστη απασχόλησή του και συνάγει ανάλογα συμπεράσματα.

Τέταρτος λόγος:

Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και των κανόνων και γενικών αρχών του δικαίου, κυρίως των αρχών της χρηστής διοίκησης, καθώς και της αρχής σύμφωνα με την οποία κάθε διοικητική πράξη πρέπει να έχει κατά νόμο αποδεκτή αιτιολογία, να μη φέρει δηλαδή το στίγμα νομικής και/ή πραγματικής πλάνης

Κατά τον *προσφεύγοντα*, το συμφέρον της υπηρεσίας επιτάσσει την τοποθέτησή του στη νομική υπηρεσία, τοποθέτηση που δικαιολογεί η επαγγελματική του κατάρτιση και πείρα και η οποία είναι σύμφωνη με την προκήρυξη διαγωνισμού με βάση την οποία προσλήφθηκε. Σύμφωνα με την απόφαση του προέδρου, της 14ης Απριλίου 1983, με την οποία δεδαιώνεται ότι η θέση που κατέχει ο προσφεύγων — ειδική θέση στο πλαίσιο της νομικής υπηρεσίας — είναι η μόνη που αντιστοιχεί στα προσόντα του, το συμφέρον της υπηρεσίας επιτάσσει να μην απομακρυνθεί από τη νομική υπηρεσία τη στιγμή μάλιστα κατά την οποία η υπηρεσία αυτή είναι ιδιαίτερα δεδωρημένη από απόψεως εργασίας.

Αντιθέτως, ο τομέας «προσωπικό και λειτουργία» δεν αντιμετωπίζει τα νομικής φύσεως ζητήματα, δεδομένου ότι σε διάστημα τριών ετών η νομική υπηρεσία δεν επελήφθη καμιάς αιτήσεως για παροχή νομικής φύσεως συμβουλών που να προέρχονται από τον εν λόγω τομέα σε σχέση με οιοδήποτε ζήτημα ελέγχου.

Στη συνέχεια, ο προσφεύγων υπενθυμίζει ότι δεν διαθέτει τα αναγκαία προσόντα για να καταλάβει θέση στον τομέα του ελέγχου, εφόσον στις σχετικές προκηρύξεις κενής θέσεως απαιτείται πάντα πείρα τουλάχιστον έξι ετών στον τομέα του ελέγχου. Επομένως, το συμφέρον της υπηρεσίας δεν μπορεί αντικειμενικά να συνίσταται στην ανάληψη από τον προσφεύγοντα καθηκόντων για τα οποία δεν διαθέτει τα απαραίτητα προσόντα.

Τέλος, ο προσφεύγων αμφισβητεί το συλλογισμό του καθού:

- πρώτον, τονίζει ότι η άποψη του καθού έρχεται σε αντίφαση υπό την έννοια ότι, ενώ ισχυρίζεται ότι η ύπαρξη ενός νομικού είναι προς το συμφέρον του τομέα «προσωπικό και λειτουργία», εφόσον σύμφωνα με τα λεγόμενά του περιλαμβάνει ήδη πέντε, παράλληλα υποστηρίζει ότι το συμφέρον της νομικής υπηρεσίας δεν επιβάλλει να παραμείνει σ' αυτήν ο προσφεύγων και η θέση του, γεγονός που συνιστά επιπλέον αντίληψη που ισοδυναμεί με άρνηση αυτής της ίδιας της ύπαρξης της νομικής υπηρεσίας,
- δεύτερον, ο συλλογισμός σχετικά με τη νομική υπηρεσία έρχεται περαιτέρω σε αντίφαση με το υπηρεσιακό σημείωμα του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 14ης Απριλίου 1983, με το οποίο γνωστοποιούνταν στον τομέα ότι στο μέλλον επιφορτισμένος να υποδοθεί τον γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα σχετικά με τη νομική υπηρεσία καθήκοντά του θα είναι ο Marty-Gauquié,
- τρίτον, υφίσταται κενή θέση Α5/4 στον τομέα «προεδρία», ο οποίος είναι δυνατόν να μεταφερθεί στον τομέα ελέγχου του Leicht,
- τέταρτον, πριν από τη λήψη της απόφασης για ανατοποθέτηση μαζί με τη θέση του, δεν είχε γίνει καμία συγκριτική εκτίμηση των αναγκών της εν λόγω υπηρεσίας, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, το ζήτημα αυτό δεν περιλαμβανόταν ούτε καν στην ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 24ης Μαρτίου 1983, ούτε και έγινε σχετικά μ' αυτό η παραμικρή συζήτηση κατά την εν λόγω συνεδρίαση.

Το καθού υποστηρίζει κατ' ουσία ότι η κατανομή του προσωπικού και η απόφαση τοποθέτησης σε θέση νομικού στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία» γίνεται κατά την ελεύθερη εκτίμησή του. Επιπλέον, είναι

προφανές το συμφέρον του τομέα να διαθέτει στους κόλπους του νομικό, από την ίδια τη φύση των καθηκόντων ελέγχου του τομέα αυτού.

Το καθού αμφισβητεί την επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος, επειδή ο τελευταίος στηρίζεται σε ορισμένες προκηρύξεις κενών θέσεων για να ισχυριστεί ότι δεν διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα προς εκπλήρωση των νέων του καθηκόντων, ενώ, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ένας υπάλληλος «δεν μπορεί να επικαλεστεί τους όρους συμμετοχής σε άλλο διαγωνισμό... που διοργανώνεται με διαφορετικές προϋποθέσεις και επιδιώκει άλλο σκοπό...».

Άλλωστε, το συμφέρον της νομικής υπηρεσίας δεν απαιτεί την παραμονή του προσφεύγοντος σ' αυτήν, αφού την οικεία υπηρεσία αυτή διευθύνει ο γραμματέας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος μπορεί να επικουρείται προσωρινά ή μόνιμα από οιοδήποτε υπάλληλο που έχει νομική κατάρτιση, και συνεπώς εναπόκειται στην ΑΔΑ να τοποθετεί ή όχι στην εν λόγω υπηρεσία υπάλληλο, επιφορτισμένο ειδικότερα να τον επικουρεί.

Όσον αφορά την αύξηση του φόρτου εργασίας της νομικής υπηρεσίας — που κατά τον προσφεύγοντα θα έπρεπε να οδηγήσει στην παραμονή του στη νομική υπηρεσία — το καθού συμφωνεί ότι η εν λόγω κατάσταση πραγμάτων είναι αναμφισβήτητη, αλλά κατά μεγάλο μέρος οφείλεται στις προσφυγές που ο ίδιος ο προσφεύγων άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και με τις οποίες κατά συνέπεια δεν μπορούσε να επιληφθεί.

Τέλος, το καθού επιμένει ότι, μολονότι ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης αποβλέπει να εγγυηθεί υπέρ του υπαλλήλου το βαθμό που έλαβε, καθώς και θέση που να αντιστοιχεί στο βαθμό αυτό, πάντως δεν του παρέχει κανένα δικαίωμα για συγκεκριμένη θέση' επίσης, οι υπάλληλοι δεν

μπορούν να αντιτάσσουν το προσωπικό συμφέρον τους σε μέτρα που λαμβάνει η ΑΔΑ σχετικά με την εσωτερική οργάνωση.

Πέμπτος λόγος:

Καταστρατήγηση διαδικασίας και κατάχρηση εξουσίας

Ο *προσφεύγων* πρώτον, υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που οι ληφθείσες αποφάσεις συνιστούν ανατοποθέτηση μαζί με τη θέση του, η οποία είναι από νομική άποψη αδύνατη, οι δε συνέπειές της είναι παράλογες και αντιφατικές, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε στην πραγματικότητα συγκαλύπτει αυτεπαγγέλτως μετάθεση του προσφεύγοντος.

Κατά δεύτερο λόγο, υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που το συμφέρον της υπηρεσίας δεν εξηγεί τις εκδοθείσες αποφάσεις, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τεκμαίρεται κατάχρηση εξουσίας.

Κατά τον προσφεύγοντα, το τεκμήριο αυτό επιβεβαιώνουν διάφορα γεγονότα:

- Κατά τη διάρκεια του 1982, ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανέθεσε δύο φορές στον Stoll να γνωστοποιήσει στον προσφεύγοντα ότι σε περίπτωση κατά την οποία δεν απέσυρε τις δύο προσφυγές που είχε ήδη ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου θα μετετίθετο σε άλλη υπηρεσία.
- Στις 7 Οκτωβρίου 1982, ο Marty-Gauquie προσλήφθηκε ως προσωρινός υπάλληλος, επίσημα σε αντικατάσταση του Ruppert, αποσπασμένος στο γραφείο του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου· πάντως, όπως διαφάνηκε, επρόκειτο να ασχοληθεί με άλλους διοικητικούς και νομικούς φακέλους: αυτός επρόκειτο να αντικαταστήσει τον προσφεύγοντα στη νομική υπηρεσία.
- Στις 9 Μαρτίου 1983, ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου επέπληξε σοβαρά τον Stoll για δύο υπηρεσιακά σημειώ-

ματα της νομικής υπηρεσίας, επικρίνοντας ιδίως το γεγονός ότι στα εν λόγω σημειώματα, που έφεραν την υπογραφή του Stoll, υπήρχαν και τα αρχικά του προσφεύγοντος, άφηγε δε να εννοηθεί ότι όλες οι υφιστάμενες διαφορές απόψεων ως προς την αντίληψη για το ρόλο της νομικής υπηρεσίας θα διευθετούνταν με την επιστροφή του από άδεια στο τέλος της εβδομάδας. Πράγματι, στις 15 Μαρτίου 1983, ο πρόεδρος πληροφόρησε τον Stoll, απόντος του προσφεύγοντος, ότι ο τελευταίος επρόκειτο να μετατεθεί και ότι θα τον αντικαθιστούσε ο Marty-Gauquie. Ο προσφεύγων εμμένει ως προς τη σημασία του γεγονότος αυτού και, παρά τις αρνήσεις του καθού, ισχυρίζεται ότι είχε συμμετάσχει και ο ίδιος στη σύνταξη των εν λόγω υπηρεσιακών σημειωμάτων.

Όπως προκύπτει συνεπώς από το σύνολο των εν λόγω στοιχείων, οι δύο ληφθείσες αποφάσεις αποτελούν συγκαλυμμένη πειθαρχική ποινή κατά του προσφεύγοντος.

Το *καθού* υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων αγνοεί την ευρεία διακριτική εξουσία που αναθέτει στην ΑΔΑ ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης και που επιβεβαιώνει η νομολογία του Δικαστηρίου. Επιπλέον, εμμένει στο γεγονός ότι οι ληφθείσες αποφάσεις συνάδουν, όπως απέδειξε παραπάνω, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και του προσφεύγοντος και επομένως δεν είναι δυνατόν να εκληφθούν ότι συνιστούν καταστρατήγηση της διαδικασίας ή κατάχρηση εξουσίας.

Όσον αφορά τα γεγονότα που προβάλλει ο προσφεύγων, το καθού παρατηρεί τα ακόλουθα:

- Όσον αφορά την απειλή μετάθεσης, τονίζει ότι ο πρόεδρος και ο γραμματέας του Ελεγκτικού Συνεδρίου έχουν συχνά εμπιστευτικές χωρίς διατυπώσεις συνομιλίες· υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο πρόεδρος είχε εκφραστεί με τον τρόπο που υποστηρίζει ο προσφεύγων, τα όσα είπε

πρέπει να εκτιμηθούν στο πλαίσιο των σχετικών συναντήσεων. Επίσης, δεδομένου ότι ο πρόεδρος δεν είναι αρμόδιος για την πραγματοποίηση της μετάθεσης της θέσης που κατέχει ο προσφεύγων, «δύσκολα αντιλαμβάνεται κανείς το γιατί προέβη έναντι του προσφεύγοντος σε απειλή που δεν μπορούσε να εκτελέσει».

- Ως προς την αντικατάσταση του προσφεύγοντος από τον Marty-Gauquié, η περίπτωση αυτή αποκλείεται, επειδή η προβλεπόμενη από τον προϋπολογισμό θέση που κατείχε ο προσφεύγων μετακινείται μαζί του.
- Ως προς τις επιπλήξεις του προέδρου προς τον προσφεύγοντα στις 9 Μαρτίου 1983, οι επιπλήξεις αυτές δεν είναι ούτε σοβαρές, ούτε στρέφονται κατά του προσφεύγοντος: άλλωστε, δεν είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό, δεδομένου ότι αφορούν εργασίες στις οποίες δεν συμμετείχε ο προσφεύγων.

V — Απαντήσεις σε ερώτηση του Δικαστηρίου

Επειδή το Δικαστήριο ζήτησε από το καθού να προσκομίσει περιγραφή των καθηκόντων του προσφεύγοντος προ και μετά τη μετακίνησή του, καθώς και των καθηκόντων του Marty-Gauquié από τις 14 Απριλίου 1983, το *καθού* υπενθυμίζει καταρχάς ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν έχει αρμοδιότητα να περιγράφει τα καθήκοντα των υπαλλήλων του, αλλά μόνο τις προβλεπόμενες από τον προϋπολογισμό θέσεις.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το καθού περιγράφει διαδοχικά τα καθήκοντα που άσκησε ο προσφεύγων, καθώς και εκείνα του Marty-Gauquié.

Ως προς τον προσφεύγοντα, το καθού αναφέρει ότι, όταν ο τελευταίος ήταν τοπο-

θετημένος στη γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, είχε ως αποκλειστικό καθήκον να επικουρεί τον γραμματέα του Συνεδρίου. Υπό την ιδιότητά του αυτή, ο προσφεύγων συνέπραξε στη σύνταξη γνωμοδοτήσεων νομικής φύσεως επί διαφόρων θεμάτων, καθώς και γνωμών για την επεξεργασία υπό σύνταξη νομοθετικών κειμένων· επίσης, επικουρούσε τον γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπό την ιδιότητά του ως εκπροσώπου της συμβουλευτικής επιτροπής για τις αγορές στις οποίες προέβαινε το Ελεγκτικό Συνέδριο· τέλος, συμμετείχε σε ορισμένες συνεδριάσεις των προϊσταμένων διοίκησης και της επιτροπής του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, στις οποίες ο γενικός γραμματέας εκπροσωπούσε το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Αφού υπενθυμίζει τους λόγους για τους οποίους ο προσφεύγων ανατοποθετήθηκε στον τομέα προσωπικό και λειτουργία, το καθού αναφέρει ότι στο πλαίσιο αυτό ο προσφεύγων είναι επιφορτισμένος με:

- τα καθήκοντα του νομικού συμβούλου του τμήματος: υπό την ιδιότητα αυτή του ανατέθηκαν πολλά θέματα μελετών νομικής φύσεως,
- την εποπτεία καθηκόντων ελέγχου σε ζητήματα νομικής φύσης: υπό την ιδιότητα αυτή του ανατέθηκε έρευνα για την καταβολή επιδομάτων συντηρούμενων τέκνων, καθώς και για τους *ad personam* βαθμούς. Επίσης, κατά το χρονικό διάστημα των πρώτων μηνών του οικονομικού έτους 1984, του ανατέθηκε η διενέργεια έρευνας σχετικά με την απασχόληση στο Κοινό Κέντρο Ερευνών *Isra* προσωπικού που δεν υπάγεται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης ή στο καθεστώς που εφαρμόζεται στο υπόλοιπο προσωπικό,
- την υλοποίηση συγκεκριμένων νομικών μελετών στο πλαίσιο των τρεχουσών ή προετοιμαζόμενων εργασιών ελέγχου μέσα στον τομέα: υπό την ιδιότητα

αυτή του ανατέθηκε η προετοιμασία έρευνας επί των συμβάσεων «Di appalto», της μελέτης του νομικού καθεστώτος του ταμείου ασθενείας και της συγκριτικής μελέτης σχετικά με την παρουσίαση από τα διάφορα όργανα των πινάκων θέσεων του γενικού προϋπολογισμού.

Όσον αφορά τα καθήκοντα του Marty-Gauquié από τις 14 Απριλίου 1983, το καθού υπενθυμίζει ότι με το υπηρεσιακό σημείωμα της ίδιας ημέρας, ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανέφερε ρητά ότι ο Marty-Gauquié ανέλαβε «να επικουρεί τον Stoll στα καθήκοντα του νομικού συμβούλου, εξακολουθώντας στο μέτρο του δυνατού να επικουρεί τον Ruppert στη διεκπεραίωση ζητημάτων που αφορούν τις σχέσεις με τα λοιπά όργανα».

Κατά το καθού, επρόκειτο για απλή διεύρυνση των καθηκόντων του Marty-Gauquié, το κύριο από τα οποία εξακολουθεί πάντα να συνίσταται στην ενασχόλησή του με τις «σχέσεις των οργάνων» που απαιτεί συστηματική παρουσία του ενδιαφερομένου στις διάφορες αρμόδιες αρχές που ασχολούνται με θέματα προϋπολογισμού. Άλλωστε, μετά τις 15 Απριλίου 1983, ο ενδιαφερόμενος μετέθε έντεκα φορές στις Βρυξέλλες, στο Στρασβούργο και στο Παρίσι που ισοδυναμούν με 24 πραγματικές ημέρες αποστολής.

Ο Marty-Gauquié ανέλαβε επίσης τις «εξωτερικές σχέσεις» του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθήκον που συνίσταται στη διοργάνωση ενημερωτικών συσκέψεων για τις δραστηριότητες του Συνεδρίου.

Τέλος, μετά τις 15 Απριλίου 1983, ο Marty-Gauquié επικουρούσε τον Stoll και στα καθήκοντά του ως νομικού συμβούλου: συμμετέχοντας σε διυπηρεσιακά και κοινωνικά όργανα και συνεργαζόμενος στη σύναξη ορισμένων υπηρεσιακών σημειω-

μάτων υπό μορφή γνωμοδοτήσεων του νομικού συμβούλου.

Συνεπώς, κατά το καθού, ο Marty-Gauquié δεν αντικατέστησε τον προσφεύγοντα στην υπεύθυνη για τις νομικές υποθέσεις υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλ' απλώς έθεσε τις γνώσεις του ως νομικού στην υπηρεσία του τομέα «προεδρία» και στην υπηρεσία του γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Θεωρώντας ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν περιέγραψε απλώς τα καθήκοντα των Lux και Marty-Gauquié, ο *προσφεύγων* ζήτησε από το Δικαστήριο, το οποίο και του το επέτρεψε, να απαντήσει επ' αυτού.

Αφού υπενθύμισε για μια ακόμη φορά ότι προτού τοποθετηθεί στο τμήμα της προεδρίας και όχι στη γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υπαγόταν όχι σε τομέα ελέγχου αλλά σε διοικητικό τομέα, ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι ενόσω ήταν τοποθετημένος στη νομική υπηρεσία, δεν κίνησε παρά μόνο μία διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου που αφορούσε απλώς την κατάταξή του.

Όσον αφορά τα καθήκοντά του μετά την ανατοποθέτησή του, υποστηρίζει ότι στο πρόγραμμα εργασίας του 1983, το οποίο κατάρτισε το Ελεγκτικό Συνέδριο, για το τμήμα «δαπάνες προσωπικού» δεν προβλεπόταν κανένα θέμα νομικής μελέτης: οι εν λόγω μελέτες ανέκυψαν στη συνέχεια «για τις ανάγκες της υπόθεσης». Όσον αφορά τα προβαλλόμενα από το καθού ζητήματα, αυτά υπάγονται στην αρμοδιότητα της νομικής υπηρεσίας. Επιπλέον, ο προσφεύγων παρατηρεί τα ακόλουθα σχετικά με τα εν λόγω ζητήματα:

— όσον αφορά τη μελέτη για το επίδομα συντηρούμενων τέκνων, συνέταξε σχετικά έκθεση, πλην όμως στις 23 Σεπτεμβρίου 1983, μετά από παρατηρήσεις και συζητήσεις με τον προϊστάμενο τμήματος, ο τελευταίος τον πληρο-

φόρησε ότι οι σχετικές εργασίες διακόπτονταν,

- όσον αφορά τις μελέτες για τους θαμμούς *ad personam*, ο προσφεύγων συνένταξε μια πρώτη έκθεση μεταξύ της 16ης και της 29ης Αυγούστου 1983, στη συνέχεια εργάστηκε επί του θέματος αυτού άλλες τρεις ημέρες το μήνα Σεπτεμβρίου 1983, πλήρες σημείωμα, το δε Νοέμβριο 1983 ακολούθησαν έλεγχοι στα διάφορα όργανα, ενώ τον Ιανουάριο του 1984 κατατέθηκε η οριστική έκθεση,
- τέλος, ο προσφεύγων επελήφθη δύο αιτήσεων για παροχή συμβουλών, με τη μία από τις οποίες δεν μπόρεσε να ασχοληθεί λόγω ελλείψεως επαρκών στοιχείων εκ μέρους εκείνου που έδωσε την εντολή.

Ως προς τις δραστηριότητες κατά το 1984 το θέμα «σύμβαση *Di appalto*» δεν συνιστά εργασία νομικής φύσεως σχετική με τα καθήκοντα ελέγχου με τα οποία είναι επιφορτισμένο το τμήμα «δαπάνες προσωπικού»· επιπλέον, επρόκειτο για καθήκοντα που αφορούσαν πρόσωπο ειδικευμένο στο ιταλικό δίκαιο και γνώστη της ιταλικής γλώσσας. Ως προς το σχεδιαζόμενο από το μήνα Ιούλιο και μετά θέμα της απογραφής των κατηγοριών του προσωπικού των Κοινοτήτων, ο προσφεύγων θεωρεί ότι δικαιούται να έχει απορίες επ' αυτού.

Σχετικά με τα καθήκοντα του Marty-Gauquié, ο προσφεύγων παρατηρεί τα ακόλουθα:

- κατά την ανατοποθέτηση του Lux, έγινε ταυτόχρονα μετακίνηση θέσης διοικητικού υπαλλήλου από τον τομέα «προ-

σωπικό και λειτουργία» στον τομέα «προεδρία»,

- το Ελεγκτικό Συνέδριο αποφάσισε να αναθέσει στον Marty-Gauquié να επικουρεί τον Stoll στα καθήκοντά του ως νομικού συμβούλου, την ίδια μέρα που αποφάσισε την ανατοποθέτηση του προσφεύγοντος μαζί με τη θέση του,
- από την 1η Σεπτεμβρίου 1983 τη θέση του διοικητικού υπαλλήλου που μεταφέρθηκε στις 24 Μαρτίου 1983 προς κάλυψη της θέσεως του προσφεύγοντος που μετακινήθηκε, κατείχε ο Marty-Gauquié,
- τη θέση που κατείχε προηγουμένως ο Marty-Gauquié, η οποία ανήκε στον Ruppert, κατέχει σήμερα ο Gentin. Άρα, κατά τον προσφεύγοντα, η τοποθέτηση του Marty-Gauquié «τροποποιήθηκε λόγω και παράλληλα με τις επίδικες αποφάσεις, [ο δε τελευταίος] αντικαθιστά τον προσφεύγοντα στη νομική υπηρεσία». Επ' αυτού, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι μετά τις 15 Απριλίου 1983 τα κύρια καθήκοντα του Marty-Gauquié αφορούσαν τη νομική υπηρεσία, ενώ με τις σχέσεις των οργάνων και τις εξωτερικές σχέσεις ασχολείται ο Gentin.

VI — Προφορική διαδικασία

Κατά τη συνεδρίαση της 22ας Μαρτίου 1984, το Δικαστήριο άκουσε καταρχάς τους Stoll και Coget, οι οποίοι απάντησαν σε ερωτήσεις του Δικαστηρίου και του προσφεύγοντος. Στη συνέχεια οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν σε ερωτήσεις του Δικαστηρίου.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στις 17 Μαΐου 1984.

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Απριλίου 1983, ο Charles Lux, υπάλληλος με 6α9μό Α5 στο Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 24ης Μαρτίου 1983, που τροποποιεί την κατανομή των θέσεων μεταξύ του τομέα «προεδρία» και του τομέα «προσωπικό και λειτουργία» και μεταφέρει μια θέση νομικού, κύριου υπαλλήλου διοικήσεως από τον τομέα «προεδρία» στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία», καθώς και την ακύρωση της απόφασης του προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που τροποποιεί τη θέση υπηρεσίας του προσφεύγοντος, τοποθετώντας τον στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία» του Ελεγκτικού Συνεδρίου.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε την ίδια ημέρα, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με σκοπό να επιτύχει αναστολή εκτελέσεως των εν λόγω αποφάσεων.
- 3 Στις 20 Μαΐου 1983, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος εξέδωσε διάταξη με την οποία απέρριψε την αίτηση αναστολής εκτελέσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων.
- 4 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, ο προσφεύγων διορίστηκε σε θέση υπαλλήλου διοικήσεως στο Ελεγκτικό Συνέδριο, αφού υπηρέτησε ως υπάλληλος διοικήσεως στη νομική υπηρεσία της Επιτροπής από 25 Ιουνίου 1973 μέχρι 1 Αυγούστου 1978. Στη θέση αυτή αρχικά ασκούσε συγχρόνως καθήκοντα διοικητικά και καθήκοντα ελέγχου· στη συνέχεια τοποθετήθηκε ως υπάλληλος διοικήσεως στη νομική υπηρεσία από 20 Ιανουαρίου 1980· η θέση αυτή μεταφέρθηκε στις 15 Ιανουαρίου 1981 στον τομέα «προεδρία» στον οποίο εξακολουθεί να υπάγεται μέχρι σήμερα.
- 5 Ο προσφεύγων ασκούσε τα καθήκοντα αυτά μέχρις ότου θεσπίστηκε στις 14 Απριλίου 1983 η επίδικη απόφαση, με την οποία τοποθετήθηκε στον τομέα ελέγχου «προσωπικό και λειτουργία».
- 6 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων αναπτύσσει πέντε λόγους, ήτοι αναρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου να εκδώσει την απόφαση της 24ης Μαρτίου 1983, ανεπαρκή αιτιολογία, προσβολή των υπηρεσιακής φύσεως

εγγυήσεων που απορρέουν από τα άρθρα 4, 7 και 29 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, υπό την έννοια ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν μπορεί να ανατοποθετεί υπάλληλο σε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής της θέσης, όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, κακή εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας, παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, τέλος δε κατάχρηση εξουσίας.

- 7 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία και την προφορική διαδικασία, οι διάδικοι διαφωνούν κατ' ουσία επί δύο ζητημάτων, και συγκεκριμένα ως προς το αν το καθού ήταν αρμόδιο να εκδώσει τις προσβάλλόμενες αποφάσεις, καθώς και ως προς το αν, κατά την έκδοση των αποφάσεων αυτών, τήρησε τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που αναγνώρισαν ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως και η νομολογία του Δικαστηρίου υπέρ των υπαλλήλων.

Ως προς τον καταμερισμό των αρμοδιοτήτων εντός του Ελεγκτικού Συνεδρίου

- 8 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, όταν πρόκειται για θέση που κατέχει μόνιμος υπάλληλος, αρμόδιο για την τροποποίηση του καταμερισμού των θέσεων μεταξύ τομέων δεν είναι το Ελεγκτικό Συνέδριο ως συλλογικό όργανο, αλλ' ο πρόεδρος του, ενεργώντας ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (εφεξής ΑΔΑ).
- 9 Επικαλούμενο την ιδιομορφία της εσωτερικής του οργάνωσης, το καθού εξηγεί σχετικά ότι, κατόπιν του αιτήματος ενός από τα μέλη του να προσλάβει ακόμη ένα νομικό για τον τομέα του, απαιτείται σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό του Ελεγκτικού Συνεδρίου πρώτον να μεταφέρει το συλλογικό αυτό όργανο την προβλεπόμενη από τον προϋπολογισμό θέση και δεύτερον η ΑΔΑ να τοποθετήσει εκεί τον προσφεύγοντα. Επομένως, δεν υφίσταται αναρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως συλλογικού οργάνου όσον αφορά την πρώτη απόφαση, δεδομένου ότι η ΑΔΑ όφειλε να λάβει μόνο τη δεύτερη.
- 10 Οι διάδικοι συμφωνούν ότι στην πραγματικότητα πρόκειται για μετακίνηση του προσφεύγοντος μαζί με τη θέση του από τον τομέα «προεδρία» στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία». Πάντως, και αν ακόμη μπορεί να λογιστεί η εν λόγω μετακίνηση ως ατομική απόφαση, η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

- 11 Πράγματι, η εν λόγω επιχειρηματολογία αγνοεί την ιδιομορφία του Ελεγκτικού Συνεδρίου και ιδίως το γεγονός ότι η λειτουργία του στηρίζεται στην αρχή της συλλογικής λειτουργίας, αρχή που καθιερώνει το άρθρο 13 του εσωτερικού του κανονισμού, το οποίο ορίζει:

«Άρθρο 13: οργάνωση των υπηρεσιών

Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποφασίζει όσον αφορά τη διάρθρωση των υπηρεσιών του. Κατανέμει τις θέσεις μεταξύ των τομέων.»

Επίσης, στα πρακτικά της 21ης Ιανουαρίου 1982, το Ελεγκτικό Συνέδριο δήλωσε ότι, όσον αφορά το θέμα της κατανομής των θέσεων που προβλέπονται στον προϋπολογισμό, «αποφασίζει να μην εισάγει καμία εξαίρεση στο άρθρο 13 του εσωτερικού του κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο κατανέμει αυτό το ίδιο τις θέσεις που προβλέπονται στον προϋπολογισμό μεταξύ των τομέων».

- 12 Άρα, δεν χωρεί αμφιβολία ότι η μετακίνηση έγινε σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό, δεδομένου ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έλαβε πρώτα την απόφαση για μεταφορά θέσης από τον τομέα «προεδρία» στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία», στη συνέχεια δε ο πρόεδρος υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ προέβη στη σχετική τοποθέτηση του προσφεύγοντος.
- 13 Επομένως, ο λόγος περί αναρμοδιότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου για την έκδοση της απόφασης της 24ης Μαρτίου 1983 είναι απορριπτέος.

Επί της τηρήσεως των εγγυήσεων που παρέχονται στους υπαλλήλους

- 14 Πριν από την εξέταση του συνόλου των αιτιάσεων που προβάλλει επ' αυτού ο προσφεύγων, πρέπει να υπομνηστεί ότι, προκειμένου για ανατοποθέτηση, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν υπάγονται στις προβλεπόμενες από τα άρθρα 4 και 29 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως διατυπώσεις.
- 15 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος έχει την έννοια ότι η απόφαση της 24ης Μαρτίου 1983 δεν είναι αιτιολογημένη, ότι η ανατοποθέτησή του πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, εφόσον ο προσφεύγων μετακινήθηκε από διοικητικό τομέα ελέγχου, αυτό δε μάλιστα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας και η ισοτιμία των θέσεων, τέλος δε ότι συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

- 16 Επειδή η απαίτηση της αιτιολογίας αποβλέπει μεταξύ άλλων στο να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τα αναγκαία στοιχεία για να κρίνει αν η απόφαση έχει ή όχι επαρκές έρεισμα, πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αν οι δύο προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν επαρκές έρεισμα.
- 17 Καταρχάς, πρέπει να υπομνηστεί ότι η νομολογία του Δικαστηρίου δέχτηκε ότι τα όργανα της Κοινότητας έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την οργάνωση των υπηρεσιών τους με γνώμονα την αποστολή που τους έχει ανατεθεί, καθώς και όσον αφορά την τοποθέτηση του προσωπικού που διαθέτουν ενόψει της αποστολής αυτής, υπό τον όρο πάντως ότι η εν λόγω τοποθέτηση γίνεται προς το συμφέρον της υπηρεσίας και τηρείται η ισοτιμία των θέσεων.
- 18 Είναι λοιπόν αναγκαία η εξέταση των λόγων αυτών του προσφεύγοντος να γίνει υπό το φως των παραπάνω αρχών.

Ως προς το συμφέρον της υπηρεσίας

- 19 Κατά τον προσφεύγοντα, το συμφέρον της υπηρεσίας επιβάλλει τη μη απομάκρυνσή του από τη νομική υπηρεσία κατά τη στιγμή μάλιστα κατά την οποία η υπηρεσία αυτή είναι ιδιαίτερα δεβαρασμένη από απόψεως εργασίας, ενώ ο τομέας «προσωπικό και λειτουργία» δεν έχει ανάγκη από έναν ακόμη νομικό, πολύ δε περισσότερο αφού ο ίδιος δεν διαθέτει στη συγκεκριμένη περίπτωση τα αναγκαία προσόντα για να τοποθετηθεί σε τομέα ελέγχου.
- 20 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, όχι μόνο το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει πλήρη ελευθερία κατά την τοποθέτηση του προσωπικού που διαθέτει, αλλ' όπως προκύπτει επιπλέον και από τη δικογραφία, ιδίως μάλιστα από την ενώπιον του Δικαστηρίου προφορική διαδικασία, το αρμόδιο για τον τομέα «προσωπικό και λειτουργία» μέλος ζήτησε την τοποθέτηση ενός νομικού στον εν λόγω τομέα. Όπως επίσης προκύπτει από τη δικογραφία, από την ανάληψη υπηρεσίας στο Ελεγκτικό Συνέδριο στο τέλος του 1978 μέχρι την τοποθέτησή του στη νομική υπηρεσία στις 20 Ιανουαρίου 1980, ο προσφεύγων είχε ήδη τοποθετηθεί στον ίδιο τομέα ελέγχου στον οποίο ανατοποθετείται ήδη εκ νέου.
- 21 Εξάλλου, πρέπει επίσης να γίνει επίκληση της ιδιομορφίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Για την πραγματοποίηση των καθηκόντων ελέγχου που έχει το

Ελεγκτικό Συνέδριο, αποφάσισε να χρησιμοποιήσει ως μέθοδο προσεγγίσεως τον έλεγχο των συστημάτων, μέθοδο που συνίσταται στην εκτίμηση των ίδιων των συστημάτων παρά των συνεπειών τους και που συνεπάγεται ανάλυση όχι μόνο των εσωτερικών ελέγχων, αλλά και των διαδικασιών που αφορούν τον προϋπολογισμό επί των οποίων διενεργούνται οι έλεγχοι αυτοί. Κατά συνέπεια, πρόκειται για πράξεις ελέγχου που αφορούν τόσο την κανονική διεξαγωγή, όσο και τη νομιμότητα της οικονομικής διαχειρίσεως των οργάνων.

- 22 Από τα παραπάνω έπεται ότι οι δραστηριότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου απαιτούν τη διαρκή παρουσία προσωπικού με ικανότητες τόσο σε θέματα νομικής φύσεως όσο και σε θέματα ελέγχου· άρα, εσφαλμένα ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το συμφέρον της υπηρεσίας απαιτούσε την πρόσληψη ελεγκτή και όχι νομικού στον τομέα «προσωπικό και λειτουργία».
- 23 Περαιτέρω, στην αίτηση συμμετοχής του στο πλαίσιο της προκηρύξεως κενής θέσεως CC/A/22/79, ο προσφεύγων αναφέρθηκε στην πείρα του σε θέματα ελέγχου τόσο όσον αφορά τη νομιμότητα, όσο και την κανονικότητα των δαπανών προσωπικού· υπό τις συνθήκες αυτές, και παρόλο ότι η αίτησή του δεν έγινε δεκτή για την εν λόγω θέση, αβασίμως προβάλλει σήμερα τον ισχυρισμό ότι δεν διαθέτει τα αναγκαία προσόντα για να αναλάβει τα καθήκοντα κύριου υπαλλήλου διοικήσεως στον τομέα ελέγχου «προσωπικό και λειτουργία».

Ως προς την ισοτιμία των θέσεων

- 24 Ο προσφεύγων υποστηρίζει επίσης ότι δεν τηρήθηκε η αρχή της ισοτιμίας των θέσεων είτε επειδή εξακολουθεί να ασκεί δραστηριότητες νομικής κυρίως φύσης, με αποτέλεσμα στην περίπτωση αυτή τα καθήκοντά του να μην έχουν συνάφεια, είτε επειδή του ανατίθενται καθήκοντα ελέγχου, οπότε συντρέχει περίπτωση ουσιαδούς μεταβολής των καθηκόντων του και η ανατοποθέτησή του είναι παράνομη.
- 25 Επ' αυτού, πρέπει πρώτον να υπομνησθούν όσα έχουν λεχθεί παραπάνω σχετικά τόσο με την ιδιομορφία της οργάνωσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία οδηγεί στην απόρριψη της διάκρισης μεταξύ δραστηριοτήτων νομικής φύσεως και ελέγχου, όσο και το γεγονός ότι ο προσφεύγων είχε ήδη προηγουμένως ασκήσει καθήκοντα στον ίδιο αυτό τομέα ελέγχου.

- 26 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη δικογραφία και ιδίως από τη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, τα καθήκοντα που ανατέθηκαν στον Lux απέχουν από του να είναι ασήμαντα, ενώ αντιθέτως ο προσφεύγων είναι αυτός που αρχικά δεν επέδειξε διάθεση και ζήλο προς εργασία που δικαίως αναμένονται από υπεύθυνο υπάλληλο.
- 27 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει, επομένως, ότι ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν.

Ως προς την κατάχρηση εξουσίας

- 28 Προς υποστήριξη του λόγου αυτού, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι επίδικες αποφάσεις στην πραγματικότητα συνιστούν συγκαλυμμένη κύρωση εις βάρος του, επειδή, κατ' αυτόν, ήδη από το 1982 ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου άφησε τον προσφεύγοντα να αντιληφθεί ότι αντιμετωπιζόταν η μετακίνησή του σε άλλη υπηρεσία σε περίπτωση που δεν απέσυρε τις δύο προσφυγές που είχε ασκήσει προηγουμένως ενώπιον του Δικαστηρίου. Την πρόθεση αυτή επιδεικνύει η πρόσληψη προσωρινού υπαλλήλου επιφορτισμένου, κατά τον προσφεύγοντα, με την αντικατάστασή του στη νομική υπηρεσία, καθώς και οι επιπλήξεις που ο πρόεδρος του απηύθυνε με την ευκαιρία των δύο υπηρεσιακών σημειωμάτων που αφορούν γνωμοδοτήσεις περί «υπερβάσεων».
- 29 Πριν από την εξέταση του λόγου αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι το τελευταίο επιχείρημα του προσφεύγοντος είναι απορριπτέο, επειδή η ενώπιον του Δικαστηρίου συζήτηση απέδειξε ότι οι εν λόγω επιπλήξεις δεν αφορούσαν τα δύο υπηρεσιακά σημειώματα σχετικά με τη γνωμοδότηση περί «υπερβάσεων» αλλά τα σημειώματα σχετικά με την εκτίμηση της επαγγελματικής πείρας ενός υπαλλήλου.
- 30 Όπως έχει επανειλημμένα κρίνει το Δικαστήριο (βλέπε ιδίως την απόφασή του της 5ης Μαΐου 1966 στην υπόθεση Guttmann, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 18 και 36/65, Recueil σ. 149), μια απόφαση είναι πλημμελής λόγω καταχρήσεως εξουσίας όταν βάσει αντικειμενικών, ουσιαστών και συγκλινουσών ενδείξεων παρίσταται εκδοθείσα για την επίτευξη σκοπών ξένων προς αυτούς που επικαλείται.
- 31 Όπως προκύπτει όμως από τη δικογραφία και κυρίως από τη συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, ο προσφεύγων δεν ήταν σε θέση να αποδείξει με πειστικό τρόπο ότι ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου είχε την πρόθεση να του επι-

βάλει κυρώσεις. Επομένως, επειδή ο προσφεύγων δεν μπόρεσε να αποδείξει επαρκώς κατά νόμο ότι η ΑΔΑ επιδίωξε σκοπό άλλο εκτός του νομίμου, πρέπει να απορριφθεί και ο πέμπτος λόγος της προσφυγής.

Ως προς την έλλειψη αιτιολογίας

- 32 Ο προσφεύγων θεωρεί, πρώτον, ότι η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 24ης Μαρτίου 1983, στερείται παντελώς αιτιολογίας, επιπλέον δε δεν του κοινοποιήθηκε, και δεύτερον, ότι η απόφαση του προέδρου, της 14ης Απριλίου 1983, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, επειδή παραπέμπει απλώς στην προηγούμενη απόφαση και στο συμφέρον της υπηρεσίας.
- 33 Το καθού αντιτάσσει ότι η απόφαση της 24ης Μαρτίου 1983 δεν απαιτούσε αιτιολογία, δεδομένου ότι επρόκειτο για γενική απόφαση· ως προς την απόφαση της ΑΔΑ, τη δικαιολογεί τόσο το συμφέρον της υπηρεσίας, όσο και εκείνο του προσφεύγοντος, παρόλο δε ότι έγινε με τρόπο συνοπτικό, η αιτιολογία αυτή είναι επαρκής, λαμβανομένων υπόψη των συμφραζομένων.
- 34 Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται για μέτρο οργανώσεως των υπηρεσιών, το οποίο, όπως αποδείχθηκε παραπάνω, ελήφθη προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τηρήθηκε δε και η αρχή της ισοτιμίας των θέσεων, η υποχρέωση αιτιολογίας πρέπει να συσχετισθεί με τα όρια διακριτικής εξουσίας που διαθέτει σχετικά η ΑΔΑ, καθώς και με την περιθωριακή φύση των μειονεκτημάτων που ενδέχεται να παρουσιάζει αυτό το είδος μέτρου για τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο.
- 35 Αν και η εσωτερική οργάνωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επέβαλε, για την εν λόγω μεταφορά θέσης, την εφαρμογή διαδικασίας που συνίστατο αρχικά στην έκδοση αποφάσεως από το Ελεγκτικό Συνέδριο ως οργάνου και στη συνέχεια στην έκδοση αποφάσεως από την ΑΔΑ, η ιδιομορφία όμως αυτή δεν είναι δυνατό να αποτελέσει λόγο παρεκκλίσεως από τις επιταγές που θέτει το άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, σύμφωνα με το οποίο κάθε δλαπτική πράξη πρέπει να είναι αιτιολογημένη.
- 36 Υπό τις συνθήκες αυτές, αυτή καθαυτή η αιτιολογία της απόφασης της ΑΔΑ, της 14ης Απριλίου 1980, είναι σαφώς ανεπαρκής. Για να κριθεί πάντως αν ανταποκρινόταν στις επιταγές του άρθρου 25, πρέπει να ληφθεί υπόψη όχι μόνο η επίδικη απόφαση, αλλ' επίσης και οι συμπαραμαρτούσες περιστάσεις υπό τις οποίες ελήφθη. Επειδή η υποχρέωση αιτιολογίας έχει ως σκοπό συγχρόνως να

επιτρέψει στον ενδιαφερόμενο να εκτιμήσει αν η απόφαση είναι πλημμελής, ώστε να μπορεί να αμφισβητήσει τη νομιμότητά της και να καταστήσει εφικτό το δικαστικό έλεγχο, η έκταση της υποχρέωσης αυτής πρέπει σε κάθε περίπτωση να κρίνεται βάσει των συγκεκριμένων περιστατικών.

- 37 Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, ο προσφεύγων, ενόψει της δικής του σταδιοδρομίας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, της ιδιομορφίας του τελευταίου που συνεπάγεται ιδίως την τάση τυποποίησης των καθηκόντων σε συνδυασμό με την κινητικότητα του προσωπικού, έπρεπε να αναμένει πιθανή μετακίνησή του σε άλλο τομέα, κυρίως ενόψει των ανακοινώσεων του γενικού γραμματέα και των συνομιλιών που είχε μαζί του.
- 38 Υπό τις συνθήκες αυτές και επειδή πρόκειται για μέτρο που αφορά την εσωτερική οργάνωση προς το συμφέρον της υπηρεσίας, στο πλαίσιο του οποίου η αρμόδια αρχή πρέπει κατ' ανάγκη να διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η προσβαλλόμενη απόφαση, συσχετιζόμενη με τα συμφραζόμενα, δεν μπορεί να λογισθεί πλημμελής λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου ώστε να δικαιολογείται η ακύρωσή της.
- 39 Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι αβάσιμη και συνεπώς απορριπτέα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 40 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.
- 41 Πάντως, το Δικαστήριο μπορεί, δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 3, να καταδικάσει ακόμη και το νικήσαντα διάδικο στην καταβολή προς τον αντίδικο των εξόδων στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί, αν κρίνει ότι τα έξοδα αυτά προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία ή κακοδούλως. Στην προκειμένη περίπτωση, το Ελεγκτικό Συνέδριο, μη εξηγώντας με τον προσήκοντα τρόπο και ρητά στον προσφεύγοντα τους λόγους της μετακίνησής του, συνέτεινε αποφασιστικά στη γένεση της δίκης, η οποία αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το καθού πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Ελεγκτικό Συνέδριο φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων, στην οποία συμπεριλαμβάνονται και τα έξοδα του προσφεύγοντος.

Bahlmann

Pescatore

Due

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 21 Ιουνίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

K. Bahlmann

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PIETER VERLOREN VAN THEMAAT
ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 17 ΜΑΪΟΥ 1984¹

*Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

1. Εισαγωγή

Στην προκειμένη υπόθεση, ο Lux, υπάλληλος με διαμό Α 5 στο Ελεγκτικό Συ-

νέδριο, άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης, δυνάμει της οποίας μεταφέρθηκε από τη νομική υπηρεσία στον τομέα ελέγχου «προσωπικό και λειτουργία». Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 24ης Μαΐου 1983 περί μεταφοράς της προβλεπόμενης από τον προϋπο-

¹ — Μετάφραση από τα ολλανδικά.